

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 43 0 K 223298 25 Kž
Zenica, 22.04.2025. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Zenici, u vijeću sastavljenom od sudija Nermin Tešnjak kao predsjednika vijeća, te Amela Bajramović-Softić i Enes Maličbegović kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Amare Đukić, u krivičnom predmetu protiv optuženog J.B., zbog produženog krivičnog djela „Zloupotreba položaja ili ovlaštenja” 383. stav 1. Krivičnog zakona Federacije BiH u vezi sa članom 55. KZ F BiH, i produženog krivičnog djela “Krivotvorenje službene isprave” iz člana 389. stav 1. KZ F BiH, a sve u vezi sa članom 54. KZ F BiH, odlučujući povodom žalbi kantonalnog tužitelja iz Zenice i branitelja optuženog J.B., advokata Hadžić Ragiba iz Zenice, izjavljenih protiv presude Općinskog suda u Zenici, broj: 43 0 K 223298 23 K od 07.11.2024. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 22.04.2025. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Odbijaju se žalbe kantonalnog tužitelja iz Zenice i branitelja optuženog J.B.a kao neosnovane, te se potvrđuje presuda Općinskog suda u Zenici, broj: 43 0 K 223298 23 K od 07.11.2024. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Općinskog suda u Zenici, broj: 43 0 K 223298 23 K od 07.11.2024. godine optuženi J.B., oglašen je krivim zbog krivičnog djela „Zloupotreba položaja ili ovlaštenja” 383. stav 1. Krivičnog zakona Federacije BiH u vezi sa članom 55. KZ F BiH, i produženog krivičnog djela “Krivotvorenje službene isprave” iz člana 389. stav 1. KZ F BiH, a sve u vezi sa članom 54. KZ F BiH, te mu je primjenom navedenih zakonskih odredbi, kao i odredbi članova 41. tačka a), 43., 49. stav 1., i 54. stav 1. KZ FBiH, za produženo krivično djelo „Zloupotreba položaja ili ovlaštenja” 383. stav 1. Krivičnog zakona Federacije BiH (iz tačke 1, 2., 3 i 5, optužnice) u vezi sa članom 55. KZ F BiH, utvrđena kazna zatvora u trajanju od 1 (jednu) godinu i 6 (šest) mjeseci i za produženo krivično djelo Krivotvorenje službene isprave” iz člana 389. stav 1. KZ F BiH, a sve u vezi sa članom 54. KZ F BiH. (iz tačke 4. i 6. optužnice) utvrđena kazna zatvora u trajanju od 1 (jednu) godinu, te je osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine i 4 (četiri) mjeseca. Istom presudom na osnovu odredbe člana 76. stav 1. u vezi stava 2. KZ FBiH, optuženom je izrečena mjera sigurnosti zabrane upravljanja liječničke djelatnosti, u trajanju od 3 (tri) godine od dana pravomoćnosti presude, s tim da se vrijeme provedeno na izdržavanju kazne zatvora ne uračunava u vrijeme

trajanja mjere. Na osnovu člana 114. stav 2. u vezi stava 1. i u vezi sa članom 212. stav 3. ZKP FBiH, optuženi J.B. je obavezan da po osnovu štete Kantonalnoj bolnici Zenica isplati iznos od 944,60 KM u roku od 30 (trideset) od dana pravomoćnosti presude, te je na osnovu odredbe člana 202. stav 1. ZKP FBiH optuženi obavezan na plaćanje troškova krivičnog postupka u ukupnom iznosu od 500,00 KM.

Protiv prvostepene presude žalbu je podnio kantonalni tužitelj iz Zenice i presudu pobija zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji s prijedlogom da drugostepeni sud uvaži žalbu prvostepenu presudu preinači i optuženom izrekne kaznu zatvora u dužem trajanju od kazne koju je izrekao prvostepeni sud.

Odgovor na žalbu kantonalnog tužitelja iz Zenice podnio je branitelj optuženog, advokat Hadžić Ragib iz Zenice i predlaže da se žalba odbije kao neosnovana.

Žalbu je podnio i branitelj optuženog J.B., advokat Hadžić Ragib iz Zenice i presudu pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka (član 311. tačka a) i član 312. stav 1. tačka a) i k) ZKP FBiH), zbog povrede Krivičnog zakona (član 311. tačka b) i član 313 tačka a) ZKP FBiH) i zbog odluke o kazni i mjeri bezbjednosti (član 311. tačka d) i član 315. stav 1. ZKP FBiH), s prijedlogom da se osporena presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje, uz izmijenjen sastav suda, odnosno da se osporena presuda preinači i optuženog oslobodi od optužbe, te krajnjeg opreza radi da se preispita i ublaži izrečena krivična sankcija i izrečena mjera bezbjednosti.

Odgovor na žalbu branitelja optuženog J.B., podnio je kantonalni tužitelj iz Zenice i predlaže da se žalba branitelja optuženog odbije kao neosnovana.

Sjednica vijeća drugostepenog suda održana je u smislu odredbe člana 319. ZKP FBiH, u prisustvu branitelja Hadžić Ragiba iz Zenice i optuženog J.B.

Na održanoj sjednici branitelj optuženog ostao je kod danog odgovora na žalbu kantonalnog tužitelja te dodao da je kantonalni tužitelj, u svojoj žalbi praktično demantovao osnovnu tezu optužbe, da je optuženi radio kiretažu odnosno prekid trudnoće koji nije bio medicinski indiciran, te da se žalba kantonalnog tužitelja suštinski odnosi na činjenično stanje. Također branitelj optuženog ostao je kod izjavljene žalbe na presudu te istakao da se u pobijanoj presudi pogrešno navodi da se u medicinskoj dokumentaciji, koja se odnosi na P.A. nalazi dijagnoza amenoreja, jer to nije tačno, a što se vidi i pregledom medicinske dokumentacije. Branitelj optuženog dalje je istakao da je imunitet institut „sui generis“ te da je u isključivoj nadležnosti tužitelja, a sud je dužan zaštititi svjedoka koji se koristi svojim pravom da ne odgovori na pojedino pitanje. Branitelj optuženog smatra da je nezakonit dokaz iskaz Softić Berine vezan za pitanje imuniteta i stručnog savjetnika pri saslušanju u PU jer je njoj udaljen stručni savjetnik kojeg je dovela sa sobom tog trenutka ona nije imala svoju autonomnu volju i njen iskaz bez obzira na sadržinu je iznuđen i to se ponavlja i u toku postupka, a što se vidi iz snimka tijekom njenog saslušanja. Prilikom obrazlaganja vrstu i visinu kazne od strane suda branitelj optuženog ne razumije navode suda kada iskazuje da je optuženi bahat.

Optuženi je izjavio da je saglasan sa navodima svoja branitelja, da nema ništa dodati, da radi 30 godina i da nikad nije imao incident, da su mu ostale dvije i pol godine do penzije, da je kriv prihvatio bi nagodbu KT Zenica odmah na početku.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda branitelja optuženog i kantonalnog tužitelja, te po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen krivični zakon u smislu člana 321. ZKP FBiH, te imajući u vidu navode dostavljenih odgovora na žalbu, odlučio je kao u izreci iz sljedećih razloga:

Pobijajući prvostepenu presudu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, branitelj optuženog ističe da je ista nerazumljiva, iz razloga što se u njenom obrazloženju, u dijelu odluke o krivičnopravnoj sankciji, navodi da se radi o četiri produžena krivična djela, što je u suprotnosti sa izrekom pobijane presude. Na nerazumljivost pobijane presude branitelj optuženog ukazuje, ističući da se u izreci presude navodi da je optuženi postupao obavljajući više funkcija, i to u svojstvu načelnika za ženske bolesti, perinatologiji i neonatologiju, šefa Odsjeka za hitne ginekološke intervencije i prijem u Službi za ženske bolesti perinatologiju i neonatologiju i kao doktora medicine specijaliste u Kantonalnoj bolnici Zenica, a da je zahvat na izvjesnoj P.A.bio striktno u domeni stručnog znanja ljekara specijaliste za ženske bolesti.

Ovi žalbeni navodi ne dovode u pitanje zakonitost i pravilnost pobijane presude.

U obrazloženju pobijane presude u dijelu odluke o krivičnopravnoj sankciji, sud navodi da se radi o četiri produžena krivična djela. Međutim, branitelj optuženog zanemaruje dalje obrazloženje suda, glede odluke o krivičnopravnoj sankciji i to na strani 32. pobijane presude u kojem se navodi da je sud ...“ Pri određivanju sankcije imao u vidu i da je predmetno krivično djelo tzv. koruptivno djelo i djelo protiv službene dužnosti, te cijeni iz svih navedenih razloga te je optuženom za produženo krivično djelo „Zloupotreba položaja ili ovlaštenja” 383. stav 1. Krivično zakona Federacije BiH u vezi sa članom 55. KZ F BiH, utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci, za produženo krivično djelo “Krivotvorenje službene isprave” iz člana 389. stav 1. KZ F BiH, a sve u vezi sa članom 54. KZ F BiH, utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine dana, a zatim primjenom odredbe člana 54. KZ F BiH izrekao jedinstvenu kaznu zatvora u visini od 2 (dvije) godine i 4 (četiri) mjeseca, nalazeći da će se sa ovako izrečenom kaznom u cijelosti moći postići svrha kažnjavanja na planu opšte i specijalne prevencije u smislu člana 42. KZ FBiH, kao i svrha krivičnopravnih sankcija u smislu člana 7. Istog Zakona”... Naime, kada se uzme u obzir cjelokupna sadržina obrazloženja pobijane presude, jasno je da je sud optuženom utvrdio pojedinačne kazne za dva produžena krivična djela, a nakon toga izrekao jedinstvenu kaznu. Stoga nalazimo da iz pobijane presude, jasno proističe da su predmet presuđenja u predmetnoj krivičnopravnoj stvari bila dva produžena krivična djela. Dakle, navodima da se radi o četiri produžena krivična djela, se samo od strane suda na pogrešan način nastojalo ukazati na brojnost radnji koje ulaze u konstrukciju predmetnih produženih krivičnih djela. Stoga nalazimo da istaknuti žalbeni prigovor nije od utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijane presude.

Na nerazumljivost pobijane presude branitelj optuženog ukazuje i navodima, da se u izreci navodi da je optuženi postupao obavljajući više funkcija i to u svojstvu načelnika za ženske bolesti, perinatologiji i neonatologiju, šefa Odsjeka za hitne ginekološke intervencije i prijem u službi za ženske bolesti perinatologiju i neonatologiju i kao doktora medicine specijaliste u Kantonalnoj bolnici Zenica, a da je zahvat na izvjesnoj P.A.bio striktno u domeni stručnog znanja ljekara specijaliste za ženske bolesti. Istaknuti žalbeni navodi, ne čine pobijanu presudu nerazumljivom. Navedeno iz razloga što odbrana ne dokazuje da u kritičnom periodu optuženi nije obavljao neku od navedenih funkcija, kao i iz razloga što se obaveza primjene blanketnih propisa, navedenih u činjeničnom opisu djela u izreci presude (Zakon o liječništvu

i dr.) odnosi na sve navedene funkcije, koje u konačnom podrazumijevaju da se u konkretnom slučaju radi o liječniku kao zdravstvenom radniku sa završenim medicinskim fakultetom sa stečenim nazivom doktora medicine.

Nadalje, pobijajući prvostepenu presudu, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka d) ZKP FBiH, žalitelj ističe da sud odbijanjem prijedloga odbrane za asistenciju suda, glede pribavljanje podatka o sastavu medicinske ekipe koja je obavila porođaj svjedokinje P.A.u periodu 2003/2004.godine, povrijeđeno pravo optuženog na odbranu. Također, žalitelj ističe da se povreda navedenog prava optuženog ogleda i u odbijanju provođenja dokaza odbrane koji se tiče ginekološkog vještačenja na okolnosti sa zadatkom da vještak na temelju dokumentacije iz spisa utvrdi da li su ginekološki zahvati kod pacijentica S.P.B., S.I.i K.E.urađeni po pravilima struke i ginekološke specijalnosti, te da li su zahvati odstranjenja ploda ili dijelova ploda iz materice bili nužni, a prema utvrđenju postojećeg ljekara, te da li su dijelovi medicinske dokumentacije koju je popunio postupajući ljekar tačni i da li odgovaraju stanju pacijenta od momenata prijema do otpuštanja iz KBZ, Odjel ginekologije i akušerstva.

Iz obrazloženja presude proističe da je sud odbio prijedlog odbrane za pribavljanje podatka o sastavu medicinske ekipe koja je obavila porođaj svjedokinje P.A.u periodu 2003/2004.godine, iz razloga što nije sporno da je tada rođeno zdravo muško dijete na tom porodu, te iz razloga sud smatra da je malo vjerovatno da bi se bilo ko od medicinskog osoblja koje je prisustvovalo tom porodu uopće sjećalo istog zbog protoka vremena. Naime na pravilnost zaključka odluke suda o odbijanju navedenog prijedloga ukazuju i navodi samog optuženog, koji je u toku glavnog pretresa prilikom davanja svog iskaza izjavio da se ne sjeća nikakvog P.S., ni P.A.. Također, nalazimo da izvođenje navedenog dokaza nema utjecaja na odlučne činjenice u ovoj krivičnopravnoj stvari i isti se ne tiče činjeničnog opisa djela iz predmetne optužnice.

Nadalje, dokaz odbrane provođenjem medicinskog vještačenja, sud je odbio iz razloga što, bi za odgovor na tako postavljen zadatak bilo neophodno izvršiti pregled pacijentica kako bi se utvrdilo u kakvom su stanju plod, dijelovi ploda, da li su indukovani prekidi trudnoća ili su namjerni, te na osnovu utvrđenog medicinskog stanja, izraditi nalaz i mišljenje. Naime, vještačenjem na navedene okolnosti se u stvari vrši provjera utvrđene dijagnoze, koja provjera nije moguća bez pregleda pacijenata i to u vrijeme kada se iste nalazile u tom stanju, zbog čega nalazimo da sud odbivši takav prijedlog odbrane, nije povrijedio odredbu člana 312. stav 1. tačka d) ZKP FBiH.

Žalbom se dalje ukazuje da se optuženom nije moglo staviti na teret evidentiranje dolaska pacijenta, jer to radi drugo medicinsko osoblje.

Ističući navedeni prigovor žalitelj zanemaruje da iz iskaza svjedoka optužbe kao i izvedenih materijalnih dokaza i to vještačenja mobilnog telefona optuženog, proističe da je optuženi sa pacijenticama telefonom dogovarao dolazak u bolnicu, (vrijeme i mjesto), a što nije uobičajna procedura, odnosno da je takvim postupanjem upravo zaobilazio propisanu proceduru prijema i evidencije pacijenata, a sve kako bi na temelju datog novca mogao za sebe ostvariti imovinsku korist. Stoga nalazimo da je takvim postupanjem optuženi direktno utjecao na evidentiranje pacijenata.

Žalbom se ukazuje na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje glede tačke 1. izreke pobijane presude, navodeći da je odbrana dokazala, objektivnim, pisanim dokazima iza

kojih stoji javna ustanova, i koji su istiniti, da P.A. nije dobila uputnicu za bilo koji vid medicinske intervencije u utuženom vremenskom periodu, zbog čega nije ni mogla doći u JU KBZ, da nije obavljen nikakav medicinski zahvat, da nema nijednog jedinog dokaza o 200,00 KM, a da je besmislena tvrdnja optužbe da su kod P.A. postojali nemedicinski razlozi za prekid trudnoće, uz posebnu napomenu da tužitelj nije ni pokušao opredijeliti bilo koji od praktično bezbrojnih razloga za prekid trudnoće. Žalitelj smatra da je odbrana dokazala temeljnu netačnost optužbe, da je u vremenskom rasponu od dvije godine, 2016 do 2017, optuženi obavio prekid trudnoće na ženi koja nije bila trudna. Sve navedeno prema mišljenju žalitelja potvrđeno je konsultativnim mišljenjem prof.dr. Z.F., koji je kao i sud gledao zdravstveni karton, jer u istom zdravstvenom kartonu u dane 17.03.2017.godine i 17.04.2017.godine kod P.A., ovom ginekološkom kartonu evidentirana amenoreja — izostanak menstruacije”.

Istaknuti žalbeni prigovor nije osnovan.

Naime, iz tačke 1 pobijane presude, proističe da je sud optuženog B.J.oglasio krivim što je “koristeći se svojim ovlaštenjima, a nakon što je izvršio pregled pacijentice P.A.i nakon što je pacijentica izrazila želju za prekidom trudnoće, isto i uradio i to na način da je, svjestan da koristi prostorije i uređaje Kantonalne bolnice Zenica za obavljanje ljekarskog pregleda i abortusa, izvršio abortus odnosno prekid trudnoće iz nemedicinskih razloga kod P.A., koji nije evidentirao u službenim evidencijama Kantonalne bolnice Zenica, niti je P.A.evidentirao kao pacijenticu, da bi potom navedeni abortus naplatio u iznosu od 200,00 KM direktno od pacijentice, sve vrijeme svjestan da takvim postupanjem sebi pribavlja korist i istovremeno čini štetu KB Zenica, što je i htio, čime je sebi pribavio korist u iznosu primljenog novca od 200,00 KM, te oštetio Kantonalnu bolnicu u Zenici za iznos od 204,80 KM, koliko se inače takav medicinski zahvat naplaćuje u KB Zenica”. Ističući prigovor pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, žalitelj zanemaruje su sve navedene odlučne činjenice u toku dokaznog postupka dokazane saglasnim iskazima svjedoka optužbe i to P.A.i P.S.. Navedene iskaze sud je pravilno ocijenio kao uvjerljive i dosljedne, jer su ovi svjedoci dali identične iskaze u istrazi, a potom iste ponovili na glavnom pretresu pred sudom. Žalitelj u žalbi ne navodi razloge zbog kojih ovi svjedoci ne bi govorili istinu ili zbog kojih razloga bi izmišljali navedene događaje. Pored toga, navedeni iskazi nisu jedini dokazi na temelju kojih je sud zasnovao svoje utvrđenje glede počinjenja krivičnog djela od strane optužnog. Naime, isti iskazi potkrijepljeni su materijalnim dokazom odnosno, činjenicom da je njihov broj telefona snimljen u imeniku telefona, koji je privremeno oduzet od optuženog J.B. odnosno broj telefonau imeniku je snimljen kao kontakt za ABB, a radi se o broju telefonu P.S.broj telefona P.S.B.... koji se nalazio u imeniku telefona oduzetog od J.B.a i to pod nazivom X Visoko za AB, a što je sudu potvrdio vještak Arni Rizvić iznoseći svoj nalaz forenzičke struke. Također, navedeni iskazi se nadopunjuju sa materijalnim dokazom Aktom Kantonalne bolnice Zenica, broj 6303/22 od 05.04.2021. godine kojim je Kantonalna bolnica Zenica, odjel ginekologije i porodiljskog obavijestila da nema zavedenih dokumenata o prijemu, obradi i intervenciji pacijentice P.A., rođena 23.01.1983. godine u Visokom. Žalbeni navodi da svjedokinja P.A. u spornom periodu uopće nije bila trudna, jer njena trudnoća niti druge dijagnoze nisu zavedene u zdravstvenom kartonu, nisu osnovani. Navedeno iz razloga što evidentiranje trudnoće u zdravstvenim kartonima porodičnih ambulanti nije nužno, s obzirom na postojanje privatnih ginekoloških ordinacija koje uspostavljaju dijagnoze i obavljaju preglede, pri čemu treba imati u vidu da se radi o trudnoći u početnom stadiju, odnosno da se ne radi o proteku nekog dužeg vremena trajanja trudnoće kada bi logičan slijed događaja bio evidentiranje trudnoće u nadležnom Domu zdravlja. Nadalje, činjenica postojanja ili nepostojanja uputnice za KBZ Zenica, također nije od utjecaja, niti je

postojanje iste navedeno u činjeničnom opisu djela, da bi se postojanje iste moralo dokazivati. Pored toga optuženom se stavlja na teret da P.A.nije evidentirao u službenim evidencijama Kantonalne bolnice Zenica, dok je za evidentiranje iste neophodno postojanje uputnice. Činjenica da svjedokinja u svom iskazu pominje uputnicu za bolnicu, a da ista nije evidentirana u njenom zdravstvenom kartonu u Domu zdravlja Breza, ne utječe na vjerodostojnost iskaza svjedokinje. Navedeno iz razloga što ne treba isključiti mogućnost da ista nije evidentirana od strane medicinskog osoblja, kao ni drugi izvršeni pregledi kao što je ultrazvuk.

Nadalje, žalitelj ističe da je iskaz P.S.B.dat dana 06.07.2022.godine i evidentiran na zapisniku Uprave policije Zenica broj 08-02-03/2-205/22, iznuden jer je istoj uskraćeno pravo da svjedočenje, obavi u prisutnosti stručnog savjetnika.

Iz Zapisnika Uprave policije Zenica broj 08-02-03/2-205/22 od 06.07.2022.godine, proističe da je svjedokinja P.S.B., propisno upozorena na svoja prava u smislu odredbe člana 98. ZKP F BiH, da je ista izjavila da razumije date pouke, dok suprotno žalbenim navodima iz istog Zapisnika ne proističe da je svjedokinja tražila da svoju izjavu da uz prethodno davanje imuniteta, te u prisustvu stručnog savjetnika.

Iz stanja spisa proističe da je navedena svjedokinja svoj iskaz na glavnom pretresu dana 11.12.2023. godine, dala uz dobijeni imunitet, te da je pored toga na glavnom pretresu bio i njen " savjetnik". Naime, nakon detaljne analize danog iskaza od strane ovog suda, ne može se zaključiti da je predmetni iskaz iznuden. Naime, svjedokinja detaljno opisuje slijed dešavanja, odnosno hronologiju događaja sa svim detaljima, te se u istom ne nalaze nelogičnosti. Također iskazi navedene svjedokinje u toku istrage i na glavnom pretresu slažu se glede odlučnih činjenica opisanih pod tačkom 2. izreke presude. Stoga, nalazimo pravilnim zaključak suda glede vjerodostojnosti iskaza navedene svjedokinje.

Glede činjeničnog utvrđenja tačka 3. 4., 5. i 6. izreke presude, žalitelj smatra da sud pogrešno zaključuje da stručni pregled i stručna intervencija koju je optuženi uradio na dvjema pacijenticama S. rođena O. I. i K.E.predstavlja zloupotrebu položaja ili ovlaštenja, jer isti navodno nisu urađeni u skladu sa zakonskim i podzakonskim propisima, te da takvo utvrđenje ne može predstavljati obilježja krivičnog djela zloupotreba položaja i ovlaštenja. Međutim, ističući navedeno žalitelj gubi iz vida da se u činjeničnom opisu djela niti u jednoj od tačka izreke pobijane presude, optuženom ne stavlja na teret da je medicinske zahvate izvršio nestručno, odnosno suprotno pravilima struke.

Žalitelj osporava činjenično utvrđenje suda glede tačaka 3. i 4. izreke pobijane presude, jer sud isto zasniva samo na Zapisniku o saslušanju S.I. broj 08-02-03/2-147/21 od 26.03.2021 .godine, uz selektivno korišćenje iskaza svjedoka S. M..

Nadalje intervenciju suda prema svjedokinjama P.- S. B. i S. r. O. I. glede prijedloga za davanje imuniteta žalitelj naziva ispadom iz objektivnosti i nepristrasnosti suda, te povredom odredbe člana 15. ZKP F BiH. Iskaz svjedokinje, S. I., žalitelj smatra da je iznuden, te žalbom ukazuje da na nevjerodostojnost istog upućuje iskaz svjedokinje odbrane i to P. D. E., koja je opisala detaljnu proceduru nakon prijema pacijenta, te isključila bilo kakvu mogućnost da optuženi i S. I., odnosno bilo koji drugi ljekar ili bilo koja druga pacijentica ostanu sami, bez prisustva jedne ili više sestara.

Istaknuti žalbeni prigovori nisu osnovani.

Iz obrazloženja pobijane presude proističe da se utvrđenje suda da je optuženi počinio predmetno krivično djelo koje mu se stavlja na teret u, vrijeme i mjesto kako je to pobliže opisano pod tačkom 3. izreke pobijane, presude, zasniva prvenstveno na iskazu svjedoka S.I.kojeg je ista dala u istrazi, jer je S.I. mijenjala svoj iskaz tokom glavnog pretresa. Također, sud je prihvatio iskaz navedene svjedokinje koji je dat u istrazi i dijelove iskaza kojeg je ista dala pred sudom, a koji nisu u suprotnosti sa onim što je navedeno u istrazi. Naime, nalazimo pravilnim zaključak suda o neprihvatanju navoda svjedokinje, da je prilikom saslušanja u istrazi bila prisiljena potpisati Zapisnik od strane policijskih službenika koji su je saslušavali. Da se u konkretnom slučaju ne radi o iznuđenom iskazu proističe iz samog sadržaja predmetnog zapisnika iz istrage, jer je kako to pravilno zaključuje prvostepeni sud, malo je vjerovatno da bilo koji policijski službenik mogao znati toliku količinu detalja iz nečijeg privatnog života, a da osoba iste sama nije ispričala. Također, ista ničim nije bila spriječena da ova ovlaštena lica prijavi nadređenima tih istih policijskih službenika, pa i samom Kantonalnom tužiteljstvu. Svjedokinja je iskoristila svoje pravo da od tužitelja zatraži davanje imuniteta od strane Glavne tužiteljice, te je na glavnom pretresu imala i pravnog savjetnika. Naime, samo prihvatanje imuniteta, od strane svjedokinje govori u prilog da se ista želi zaštititi, zbog svoje svijesti o poduzimanja radnji koje bi mogle imati obilježje krivičnog djela, a što je u konkretnom slučaju davanje novca. Naime, navedena svjedokinja prilikom davanja iskaza na glavnom pretresu, nakon negiranja iskaza danog u istrazi, izjavljuje da se boji za sebe, u smislu krivičnog gonjenja, zbog čega je i pokrenuta procedura glede davanja imuniteta istoj. Navedeno govori u prilog pravilnom zaključku prvostepenog suda, glede ocjene vjerodostojnosti njenih iskaza, odnosno zbog čega se iskazi navedene svjedokinje razlikuju. Dakle, ista je mogla prijaviti policijske službenike koji su je navodno prisilili na iskaz. Pored toga i odbrana optuženog je imala mogućnost da dokazuje da je predmetni iskaz iznuđen izvođenjem određenih dokaza, jer lica koje su sprovodila predmetno saslušanje nisu nepoznata. Važno je ukazati da iskaz navedene svjedokinje, potvrđuje i materijalni dokaz i to Ispis sadržaja poslanih/primljenih poruka ostvarenih sa broja BH mobilE ... koji pripada optuženom i brojem ... koji broj pripada svjedoku S.I. Ispis poruka je dostavljen pod brojem 03.3.-61-372/2-1ZS sa datumom 10.03.2021, godine. Iz sadržaja poruka proističe da je optuženi dana 10.12.2020 godine u 11:26:11 sati poslao poruku svjedoku S.I.a da mu ovaj svjedok odmah odgovara (11;27;11) „može, doći ću tamo, dobila sam uputnicu“. Isti ovaj svjedok isti dan u 14:15:26 sati šalje poruku optuženom „Ja se izvinjavam na smetnji, nisi mi napisao koliko je “, a optuženi odgovara u 14;16;24 porukom „350 KM sve“. Isti dan u 14:54:24 sati I. šalje poruku doktoru optuženom “stigla sam u hodniku sam“, koje su sudu prezentirane na glavnom pretresu.

Nadalje, žalitelj smatra da sud nije doveo u vezu iskaz svjedokinje S.I.sa iskazom svjedokinje P.D.E., kao i drugih svjedoka odbrane, koja je opisala detaljnu proceduru nakon prijema pacijenta, te isključila bilo kakvu mogućnost da optuženi i S. I., odnosno bilo koji drugi ljekar ili bilo koja druga pacijentica ostanu sami, bez prisustva jedne ili više sestara.

Istaknuti žalbeni navodi nisu osnovani.

Ističući navedeni žalbeni prigovor žalitelj zanemaruje da je sud iskaze svjedoka odbrane medicinskih sestara T. E. N. S., Š.R., P.D.E., ocijenio irelevantnim za utvrđivanje okolnosti koje su bile predmetom suđenja tokom glavnog pretresa, jer se njihovi iskazi tiču procedure koja bi se trebala ispoštovati kod prijema svakog pacijenata koji dođe na Prijemnu ambulantu Odjel ginekologije, a da se postupak u ovoj krivičnopravnoj stvari između ostalog vodi

upravo zbog izbjegavanja provođenja redovne procedure, kako bi se ostvarila imovinska korist. Dakle iskazima svjedoka odbrane medicinskih sestara T.E., N. S., Š. R., P.D.E., ne mogu se dovesti u pitanje iskazi svjedokinja optužbe, s obzirom da su svjedokinje odbrane iskazivale o generalnoj proceduri prijema i obrade pacijenta, a ne o pojedinačnim slučajevima koji se tiču S.I. i K. E.. Nadalje, upoznavanje svjedokinja o njihovim pravima u smislu odredbi ZKP-a F BiH, glede davanja imuniteta, po ocjeni ovog suda ne može se smatrati povredom načela koje se tiče jednakosti u potupanju.

Žalbom se osporava i činjenično utvrđenje suda glede tačaka 4. i 6. izreke presude uz razloge da je zaključak suda dodatno neargumentovan, jer samo medicinski stručnjak može ocijeniti, da li je prekid trudnoće urađen iz medicinskih ili nemedicinskih razloga, zbog čega se prema mišljenju žalitelja nije izvan razumne sumnje moglo utvrditi da je optuženi, nakon pregleda i S.I. i K.E. medicinskoj sestri koja je ispunjavala medicinsku dokumentaciju, saopštio neistinitu dijagnozu. Žalitelj izražavajući neslaganje sa ocjenom dokaza od strane prvostepenog suda, zaključuje da je pacijentica K. E. bila hitan slučaj, kojeg je optuženi riješio po pravilima svoje struke i profesije, te da je sud zanemario činjenicu da je K. E. krvarila. Žalitelj smatra nedokazanim i davanje novca, te istrajava na navodima da se ne dešava da pacijent ljekar i ostaju sami, o čemu je već bilo govora u ovoj presudi.

Istaknuti žalbeni navodi nisu osnovani.

Iz izvedenih dokaza na kojima je sud zasnovano činjenično utvrđenje glede tačaka 4. i 6. izreke pobijane presude i to iskaza K.E. sa glavnog pretresa, a S.I. u istrazi, jasno se zaključuje da su njihove trudnoće bile neželjene, slučajne i uredne da su obje svjedokinje izjavile da im optuženi rekao da kažu, ako bude ko pitao, da su bile neuredne bolesne trudnoće. Naime, niti jedna od navedenih svjedokinja nije svojim iskazom potvrdila da je njihovo zdravstveno stanje podrazumijevalo hitnu intervenciju odnosno da su zaista i imale dijagnoze navedene u nalazima koji su bili predmetom prevođenja na bosanski jezik, što je uradila dr. B. -S. . Nalazimo potrebnim ukazati da odbrana ne navodi razloge zbog čega bi svjedokinje K.E. i S.I. prikrivale činjenicu da su se nalazile u zdravstvenom stanju koje iziskuje hitnu intervenciju, nego iste upravo svojim iskazima potvrđuju da su željele prekid neželjene trudnoće. Žalitelj u žalbi navodi da na pogrešno činjenično utvrđenje suda, da je optuženi J.B. poduzeo radnje opisane pod tačkama tačaka 4. i 6. izreke pobijane presude, ukazuje iskaz svjedokinje dr. H. Š. -H.. Naime, iz iskaza navedene svjedokinje proističe da ista nije lično kao ljekar obavila ultrazvuk niti pregledala K. E., a koja okolnost bi bila relevantna glede tačnosti utvrđene dijagnoze. Iz navedenog iskaza proističe da je ista zamoljena od optuženog da mu svjedokinja ustupi ordinaciju kako bi mogao obaviti ultrazvuk kod svjedokinje K. E.. Stoga, nalazimo da iskaz svjedokinje dr. H.Š. – H. nije od utjecaja na vjerodostojnost iskaza svjedokinja K.E. i S.I. na čijim iskazima je sud zasnovao činjenično utvrđenje glede tačaka 4. i 6. izreke pobijane presude.

Stoga slijedom navedenog nalazimo da iz obrazloženja prvostepene presude, proizilazi da je sud brižljivo i savjesno cijenio sadržaj izvedenih dokaza smislu odredbe člana 296. stav 2. ZKP FBiH, te je svim dokazima poklonio dužnu pažnju, te određeno i cjelovito naveo koje odlučne činjenice su utvrđene i na temelju kojih dokaza. Razlozi o odlučnim činjenicama, koje su po nalaženju ovog suda pravilno utvrđene u konkretnoj krivičnoj stvari, ne sadrže bilo kakve kontradiktornosti koje bi dovele u pitanje razumljivost, određenost i pravilnost zaključaka prvostepenog suda.

Imajući u vidu činjenično stanje koje je utvrdio prvostepeni sud, koje utvrđenje je od stane ovog suda u cjelosti prihvaćeno, žalbeni navodi branitelja optuženog da je prvostepeni sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, kao i da je na isto pogrešno primijenio materijalno pravo, nisu osnovani.

Slijedom prednjeg, neslaganje podnositelja žalbe sa sadržinom izvedenih dokaza, analizom i ocjenom istih, te zaključcima izvedenim od strane prvostepenog suda, na bazi utvrđenih relevantnih činjenica, samo po sebi ne može smatrati za formalne nedostatke pobijane presude u smislu apsolutno bitnih povreda odredaba krivičnog postupka i za pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, na način kako je to u žalbi tužitelja navedeno.

Branitelj optuženog u žalbi navodi da opreza radi, prigovara izrečenoj krivičnopravnoj sankciji, te da traži eliminaciju etiketa, bahatosti, ravnodušnosti.

Također i žalbom kantonalnog tužitelja se osporava odluka suda o krivičnopravnoj sankciji, navodeći da je sud prilikom ocjene olakšavajućih i otežavajućih okolnosti, prevelik značaj dao olakšavajućim okolnostima, a premali značaj otežavajućim okolnostima. U konkretnom slučaju, kako se u žalbi kantonalnog tužitelja navodi, optuženi je oglašen krivim za produžena krivična djela i to „Zloupotreba položaja ili ovlaštenja” iz člana 383. stav 1. KZ FBiH (četiri tačke), te produženog krivičnog djela „Krivotvorenje službene isprave” iz člana 389. stav 1. KZ FBiH (dvije tačke), dakle osuđen je za ukupno šest različitih radnji.

Kantonalni tužitelj žalbom ukazuje na težinu krivičnih djela koja se optuženom J.B. stavljaju na teret, ističući da je korupcija u zdravstvu društveni problem u BiH, jer je izuzetno raširena, a zdravstvo jedno od najkorumpiranijih sektora, te da svako dodatno kršenje zakona u ovoj oblasti ima dalekosežne posljedice u smislu da doprinosi narušavanju povjerenja građana u zdravstveni sistem, što negativno utječe na cjelokupno društvo i destabilizira već ugrožene javne resurse. Na ovaj način, ponašanje optuženog ima šire društvene posljedice koje opravdavaju strožiju kaznu. Kantonalni tužitelj ukazuje da je optuženi J.B. na isti način izvršavao krivična djela, iz kojeg se jasno vidi obrazac ponašanja optuženog koji ukazuje na njegovu namjeru. Zbog svega navedenog kantonalni tužitelj predložio je sudu da izrekne kaznu zatvora sa dužem trajanjem u odnosu na kaznu koju je izrekao prvostepeni sud.

Ovaj sud je, ispitao prvostepenu presudu glede odluke o krivičnopravnoj sankciji. Iz obrazloženja prvostepene presude proizlazi da su kao olakšavajuće okolnosti na strani optuženog cijenjene da isti nije osuđivan za krivična djela, da je porodičan i da ima dvoje djece, dok su kao otežavajuće cijenjene okolnosti da je izvršenjem predmetnih protivpravnih radnji ostvario obilježja produženih krivičnih djela, da predmetna krivična djela spadaju u grupu koruptivnih krivičnih djela, kojima se ugrožavaju ili povređuju temeljne vrijednosti jednog društva, te da je optuženi prilikom izvršenja predmetnih krivičnih djela pokazao upornost, jer su ista učinjena sa više radnji u jednom relativno dužem vremenskom period. Nadalje, kao otežavajuće okolnosti na strani optuženog sud je, kako se navodi, cijenio odnos optuženog prema počinjenom krivičnom djelu, gdje je optuženi za vrijeme trajanja glavnog pretresa svojim stavom, ponašanjem pokazivao veliku dozu bahatosti, ravnodušnosti, svojevolsnosti prema posljedici ovog krivičnog djela.

Ispitujući prvostepenu presudu, a povodom naprijed navedenih žalbenih prigovora, nalazimo da je prvostepeni sud pravilno cijeno i vrednovao kako olakšavajuće tako i otežavajuće okolnosti.

Glede žalbenih navoda branitelja optuženog kojim traži eliminaciju etiketa, bahatosti, ravnodušnosti, nalazimo da je prvostepeni sud navedeno ponašanje optuženog, cijenio u okviru okolnosti koje se tiču držanja učinitelja nakon učinjenog krivičnog djela u koje okolnosti spada i ponašanje u predmetnom krivičnom postupku. Naime, okolnosti koje se tiču ponašanja optuženog u predmetnom krivičnom postupku, a naročito ponašanja optuženog na glavnom pretresu cijeni postupajući sudija i to neposrednim opažanjem.

Za krivično djelo „Zloupotreba položaja ili ovlaštenja” iz člana 383. stav 1. KZ F BiH propisana kazna od šest mjeseci do pet godina. Za krivično djelo „Krivotvorenje službene isprave” iz člana 389. stav 1. KZ F BiH također je propisana kazna zatvora od šest mjeseci do pet godina.

Primjenjujući opća pravila za odmjeraivanje kazne propisana odredbom člana 49. KZ FBiH, a kojom prilikom sud cijeni stepen krivnje, pobude iz kojih je djelo učinjeno, jačinu ugrožavanja ili povrede zaštićenog dobra, okolnosti pod kojima je djelo učinjeno, raniji život učinitelja, osobne prilike i ponašanje optuženog nakon učinjenog krivičnog djela, te druge okolnosti koje se odnose na osobu učinitelja, ovaj sud cijeni da je prvostepeni sud optuženom izrekao adekvatnu krivičnopravnu sankciju, kojom će se ostvariti svrha kažnjavanja i postići ciljevi opće i specijalne prevencije.

Naime, osnovani su žalbeni navodi kantonalnog tužitelja da se u konkretnom slučaju radi o koruptivnim krivičnim djelima iz oblasti zdravstva što predstavlja društveni problem u BiH, te da svako dodatno kršenje zakona u ovoj oblasti ima dalekosežne posljedice u smislu narušavanju povjerenja građana u zdravstveni sistem, kao da se svim građanima takvim postupanjem ne pruža jednak tretman u pružanju zdravstvenih usluga. Također, rezultati dokaznog postupka upućuju na osnovanost žalbenih navoda kantonalnog tužitelja, da je optuženi J.B. na isti način izvršavao krivična djela, odnosno da je imao određeni obrazac ponašanja, što ukazuje na namjeru i upornosti optuženog. Međutim, uzimajući u obzir utvrđene olakšavajuće okolnosti koje prate navedenog optuženog, prije svega raniju neosuđivanost istog, nalazimo da će se i sa izrečenom krivičnopravnom sankcijom ostvariti ciljevi opće i specijalne prevencije.

Također, nalazimo da je sud pravilno primijenio odredbu člana 76. stav 1. u vezi sa stavom 2. KZ FBiH, izrekavši optuženom mjeru zabrane djelatnosti u trajanju od 3 (tri) godine od dana pravomoćnosti presude, cijeneći da je trajanje izrečene sigurnosne mjere odgovarajuće, te da će se i izricanjem iste u navedenom trajanju, također postići ciljevi opće i specijalne prevencije u smislu odredbe člana 42. KZ F BiH.

Kako ne stoje razlozi zbog kojih se žalbama kantonalnog tužitelja iz Zenice i branitelja optuženog pobija prvostepena presuda, to je valjalo izjavljene žalbe odbiti kao neosnovane i pobijanu presudu temeljem člana 328. Zakona o krivičnom postupku FBiH, potvrditi.

Zapisničar

Amara Đukić

Predsjednik vijeća

Nermin Tešnjak